

prima instanță: C. Valah
instanța de apel: L. Bulgac, D. Manole, G. Gașchevici

nr. 3ra-640/17

ÎNCHEIERE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Maria Ghervas

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Cancelaria de Stat a Republicii Moldova

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cezar Frumosu împotriva
Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului de
concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului pentru
absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, prin care a
fost respins apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și menținută
hotărârea primei instanțe

constată:

La 05 noiembrie 2015, Cezar Frumosu a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului
de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, repararea prejudiciului pentru
absența forțată de la muncă și a prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul nr. 168-P din 13 martie 2010, a
fost angajat la oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în calitate de șef
adjunct al oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în temeiul
art. 28 alin. (1) lit. a) și art. 30 din Legea cu privire la funcția publică și statutul
funcționarului public și în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 845
din 18 decembrie 2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat.

Indică că prin ordinul nr. 137-P din 09 octombrie 2015 a fost eliberat din funcție
în temeiul art. 22 alin. (3) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul
persoanelor cu funcții de demnitate publică și în conformitate cu pct. 15 din
Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale
Cancelariei de Stat.

Consideră că a fost eliberat nelegitim din funcție, deoarece a fost angajat în conformitate cu Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin concurs, la momentul angajării deținea statutul de funcționar public.

Relatează că potrivit Legii nr. 98 din 28 mai 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public și Legea nr. 179 din 15 iulie 2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355-XVI din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, precum și din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a devenit funcție de demnitate publică, care potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 199 din 16 iulie 2010 specifică că funcția de demnitate publică este o funcție publică ce se ocupă prin mandat obținut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condițiile legii, iar art. 6 alin. (1) din aceeași lege stipulează că ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin alegeri sau prin numire, în condițiile legii.

Afirmă că situația din speță nu se încadrează în prevederile legale enunțate supra, deoarece el nu a ocupat funcția în urma alegerilor și nu există un act de numire, emis în conformitate cu Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, prin care ar fi fost încadrat ulterior în funcție de demnitate publică.

Mai mul, potrivit art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, în cazul în care ocuparea funcției de demnitate publică are loc prin numire, temeiul legal al apariției raportului de exercitare a funcției este actul de numire.

Astfel, evidențiază că ordinul nr. 169-P din 13 martie 2010 este un act administrativ emis în conformitate cu prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public ca urmare a ocupării funcției publice prin concurs și nicidecum un act de numire, modalitate a ocupării funcției de demnitate publică, în sensul art. 6 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică.

Susține că ordinul de eliberare este bazat pe prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, însă această lege nu este aplicabilă speței și nu are putere retroactivă.

Explică că ordinul nr. 168-P din 13 martie 2010, de numire în funcție este guvernat de Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în temeiul căreia a fost emis acest ordin.

Astfel, eliberarea din funcție, conform prevederilor Legii nr. 199 din 16 iulie 2010 ar putea fi efectuată în temeiul legii care a guvernat actul administrativ de numire în funcție, adică Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

Mai mult, ordinul de eliberare ar fi trebuit să conțină mențiuni referitoare la eliberarea din funcția publică prevăzute la art. 63 din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 care nu se regăsesc în ordinul de eliberare din speța dată și pentru care în fapt nici nu au existat temeiuri legale prevăzute la alin. (1) din acest articol.

Menționează că ordinul de eliberare din funcție nr. 137-P din 09 octombrie 2015 nu conține motivele eliberării persoanelor cu funcții de demnitate publică. Codul muncii și Legea nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public prevăd expres și limitativ motivele de concediere și de eliberare din funcție care obligatoriu trebuie aduse la cunoștință angajatului, în caz contrar, prin concedierile și eliberările arbitrare din funcție, exercitate de către angajatori, poate fi pusă în pericol securitatea desfășurării relațiilor de muncă.

Consideră că neindicarea în ordinul nr. 137-P din 09 octombrie 2015 a cauzelor eliberării din funcție, îi conferă acestuia un caracter total și incontestabil ilegal și neîntemeiat.

Invocând prevederile art. 329 alin. (1), art. 330 alin. (1) lit. b), art. 90 Codul muncii și reieșind din faptul că, salariul de funcție a lui constituia 7290 lei, solicită de a fi încasat prejudiciul pentru toată perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data de 09 octombrie 2015.

Notează că nu i-a fost comunicată în prealabil decizia de eliberare din funcție și nici nu i-a fost motivată în vreun fel această decizie.

Consideră că prin această concediere ilegală i s-a adus un prejudiciu moral considerabil estimat la suma de 25000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 3, 16, 19, 25 alin. (1), lit. (b), (3), (4), 26 alin. (1) lit. (a) din Legea contenciosului administrativ, art. 90, 329 alin. (1), 330 alin. (1) lit.(b) Codul muncii, art. 2 alin. (2), 46 alin. (1) din Legea privind actele legislative, art. 63 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 166- 167, 277 – 278 CPC

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului de eliberare din funcție cu nr. 137-P emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova din 09 octombrie 2015, reîncadrarea în muncă în funcția de șef adjunct al oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat responsabil pentru raionul Criuleni, radierea înscrisurilor referitoare la eliberarea din carnetul de muncă, încasarea de la Cancelaria de Stat a Republicii Moldova în beneficiul său salariul de funcție care constituie 7290 lei lunar pentru toată perioada absenței forțate de la muncă începând cu 09 octombrie 2015 până la rămânerea hotărârii definitive și încasarea prejudiciului moral în suma de 25000 lei.

La 11 octombrie 2016, în cadrul ședinței de judecată Cezar Frumosu a depus o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată prin care a solicitat anularea ordinului de eliberare din funcție nr. 137-P din 09 octombrie 2015 emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, executarea imediată a reintegrării în serviciu în funcție de șef adjunct al oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat responsabil pentru raionul Criuleni, repararea prejudiciului material în valoare de 87480 lei pentru absența forțată de la muncă, cu executarea imediată a plății unui salariu mediu în mărime de 7290 lei și repararea prejudiciului moral în mărime de 25000 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Ghenadie Gorea.

Prin hotărârea Judecătoriai Buiucani mun. Chișinău din 11 octombrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul de eliberare din funcție nr. 137-P din 09 octombrie 2015, emis de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova.

A fost restabilit Cezar Frumosu în funcția de șef adjunct al oficiului teritorial al Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, din care a fost concediat.

A fost încasat din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Cezar Frumosu prejudiciul material pentru absența forțată de la muncă, pentru perioada de 12 luni, în mărime de 87480 lei.

A fost obligată Cancelaria de Stat a Republicii Moldova să repare prejudiciul cauzat lui Cezar Frumosu sub forma unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă în mărimea unui salariu mediu lunar al salariatului, ce constituie 7290 lei.

A fost încasat din contul Cancelariei de Stat a Republicii Moldova în beneficiul lui Cezar Frumosu prejudiciul moral în mărimea unui salariu mediu lunar al salariatului pentru perioada absenței forțate de la muncă, în mărime de 7290 lei.

În rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 17710 lei, a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 aprilie 2017, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere ca nîntemeiată a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o ilegală și neîntemeiată.

Obiectează că prima instanță și instanța de apel eronat au apreciat faptul că la momentul eliberării din funcție urma a fi aplicate dispozițiile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, or prin Legea nr. 98 din 28 mai 2010 a fost modificată și completată Legea nr. 158 – XVI din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public în vigoare din 09 iulie 2010, iar Cezar Frumosu a fost eliberat din funcție la 09 octombrie 2015.

Evidențiază că prin modificările survenite în legislație, funcția de șef adjunct al oficiului teritorial a devenit funcție de demnitate publică, astfel raporturile de muncă fiind guvernate de legea specială, în baza căreia a și fost emis ordinul de concediere nr. 137 -P din 09 octombrie 2015.

Prin urmare, consideră că instanța de apel a dat o apreciere arbitrală normelor de drept material prin faptul că nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

La 31 mai 2017, Cezar Frumosu a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 17 februarie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 167).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Maria Ghervas